

REGLUGERÐ

50

19. marz

fyrir læknisvitjanasjóð Hofshrepps.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Læknisvitjanasjóður Hofshrepps í Hafnarlæknishéraði og er stofnaður samkvæmt lögum nr. 59 4. júlí 1942, um læknisvitjanasjóði.

2. gr.

Markmið sjóðsins er að styrkja íbúa Hofshrepps til læknisvitjana eða auðvelda þeim lækniþóknina á annan hátt, svo og að létta hreppsbúum aðrar sjúkdómsbyrðar og hlynna að heilbrigðismálum hreppsins yfirleitt.

3. gr.

Í stjórn sjóðsins eru hreppstjórinn í Hofshreppi og tveir menn aðrir, kosnir af hreppsnefnd. Hreppstjórinn er formaður sjóðstjórnarinnar og jafnframt reikningshaldari og gjaldkeri sjóðsins.

4. gr.

Tekjur sjóðsins eru:

1. Tillag ríkissjóðs, er nemur á ári 2 kr. á hvern íbúa Hofshrepps.
2. Tillag hreppsins, er nemur á ári 1 kr. á hvern hreppsbúa.
3. Læknisvitjanastyrkir, sem veittir kunna að verða.
4. Áheiti og aðrar gjafir, er sjóðnum kunna að áskotnast.

5. gr.

Að liðnu hverju almanaksári og fyrir lok janúarmánaðar næsta ár úthlutar sjóðstjórnin styrkjum úr sjóðnum að fengnum umsóknum þeirra, er styrks æskja. Umsækjendur senda umsóknir sínar ásamt skilríkjum til formanns sjóðstjórnarinnar.

6. gr.

Tillagi ríkissjóðs samkvæmt 1. tölul. 4. gr. ásamt tilskildu þriðjungsframlagi á móti, svo og læknisvitjanastyrk hreppsins samkvæmt 3. lið 4. gr., má aðeins verja til styrktar hreppsbúum vegna kostnaðar af læknisvitjunum. Hreppsbúar njóta að jafnaði læknisvitjanastyrkja úr sjóðnum í hlutfalli við kostnað þeirra af læknisvitjunum á árinu. Þó geta þeir ekki væntt slíkra styrkja, sem ekki hafa orðið fyrir meiri kostnaði en svo, að hann telst þeim ekki tilfinnanlegur miðað við efnahag þeirra og ástæður.

7. gr.

Fé sjóðsins skal ávaxta, eftir því sem við verður komið án þess að stofna því í hættu, og þannig, að sá hluti þess, er verja ber til læknisvitjanastyrkja, sé jafnan handbær, er til þess þarf að taka.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið. Reikninga fyrir hvert liðið ár skal senda landlækni, áður en tillag ríkisins til sjóðsins verður greitt fyrir næsta ár.

8. gr.

Ef sjúkrasamlag verður stofnað í hreppnum, semur stjórn sjúkrasamlagsins við sjóðstjórnina um, að sjóðurinn hagi þannig stafsemi sinni, að samlagsmenn verði að öðru jöfnu eigi miður settir að því, er tekur til aðstoðar sjóðsins, en aðrir hreppsbúar.

50 Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild i lögum nr. 59 4. júlí 1942,
19. marz staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Í heilbrigðismálaráðuneytinu, 19. marz 1946.

Finnur Jónsson.

Gústav A. Jónasson.

JARÐRÆKTARSAMÞYKKT

Búnaðarsambands Skagfirðinga.

Búnaðarsamband Skagfirðinga gerir á grundvelli laga nr. 7 12. janúar 1945, svofellda ræktunarsamþykkt:

I. KAFLI

Takmörk samþykktarsvæðis og markmið.

1. gr.

Samþykktarsvæðið nær yfir öll hreppabúnaðarfélög innan Skagafjarðarsýslu.

2. gr.

Búnaðarsambandið tekur að sér á þann hátt, sem fyrir er mælt í samþykkt þessari, að vinna með vélum, eftir því sem við verður komið, eftirgreind verkefni á öllum jörðum á samþykktarsvæðinu, að undanskildum þeim, er falla undir ákvæði 6. kafla jarðræktarlaganna, nr. 54 4. júlí 1942, um húferlaflutning:

1. Að ræsa fram land til ræktunar, þar sem þess er þörf, eins og fyrir verður mælt af trúnaðarmanni, er Búnaðarfélag Íslands samþykkir til að hafa á hendi undirbúning um, hvernig verkið skuli framkvæmt.
2. Að framkvæma jarðvinnslu á túnunum á samþykktarsvæðinu, sem ekki eru vél-tæk. Nær það til plægingar, herfingar og jöfnunar landsins. Hverjar vinnslu-aðferðir verða viðhafðar á hverjum stað, fer eftir fyrirsögn trúnaðarmanns Búnaðarfélags Íslands.
3. Að taka að sér jarðvinnslu til nýræktar túna eða garða. Nær það til fullnaðar-vinnslu landsins á sama hátt og gert er ráð fyrir í síðustu málsgrein undir lið 2.
4. Að framkvæma sléttun engja, svo að þær verði véltækar, hvort heldur það er gert með völtun, vinnslu lands, flóðgarðahleðslu eða öðrum aðferðum eftir fyrirsögn trúnaðarmanns Búnaðarfélags Íslands.

II. KAFLI

Skipun og verksvið framkvæmdastjórnar.

3. gr.

Stjórn búnaðarsambandsins annast um framkvæmd samþykktarinnar.

4. gr.

Stjórn sambandsins annast kaup á nauðsynlegum vélum til framræslu og jarð-vinnslu, en skylt er henni, sbr. 8. gr. laga um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum, að hafa samráð við verkfæranefnd ríkisins um kaup og val vélanna.